

วัดภาเคื่อง
ตำบลไสหมาก อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

หลวงพ่อบุญมี โมสธัมโม

ประวัติหลวงพ่อบุญมี โสมธัมโม วัดเกาะเคือง

หลวงพ่อบุญมี วัดเกาะเคือง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช เฒ่าไม่ไหม้ ท่านละลังขารไปเมื่อแล้วปี๒๕๔๙ เฒ่าไม่ไหม้และเฒ่าเฒ่าเปื่อยทำให้ประชาชนแตกตื่นกัน เรื่องราวอันเหลือเชื่อ ในโลกนี้ยังมีอีกมากมายให้เล่าขาน ตรงนี้นำมาบอกกล่าวล้วนแต่เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง โดยมีประจักษ์พยานรู้เห็นอย่างเช่นเรื่องราวของ หลวงพ่อบุญมี โสมธัมโม โดยมีชาวบ้านจำนวนนับพันคนที่มาชุมนุมเพื่อร่วมบำเพ็ญกุศลถวายและร่วมพิธีฌาปนกิจศพ

พระเถระที่ชาวบ้านเคารพและศรัทธาเลื่อม จึงได้พบเห็นเหตุการณ์ที่เป็นปรากฏการณ์ เหนือธรรมชาติ ชนิดที่ไม่มีใครคาดฝันมาก่อนว่าจะเกิดขึ้นและต่อมายังบันดาลให้ชาวบ้านได้ รับโชค ไปตาม ๆ กันอีกด้วยโดยเรื่องราวนี้มีความเป็นมาดังนี้ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ขณะนั้นเป็นเวลา ๑๕.๐๐ น.ที่วัดเกาะเคือง ได้จัดให้มีงานฌาปนกิจศพหลวงพ่อบุญมี โสมธัมโม ซึ่งเป็นอดีตเจ้าอาวาสของ วัดเกาะเคือง ต.ไสหมาก อ.เชียรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นประธานในพิธีหลังจากมีการวางดอกไม้จันทน์เรียบร้อยแล้ว ชาวบ้านนับพันที่มาในงานยังไม่ยอมกลับเนื่องจากทุกคนอยากจะร่วมพิธีเผาจริงเพราะ หลวงพ่อบุญมี เป็นที่เคารพเลื่อมใสของชาวบ้านในละแวกนั้น กระทั่งถึงเวลา ๒๐.๓๙ น.ซึ่งเป็นเวลาเผาจริงคณะกรรมการวัดได้นำหีบบรรจุศพของท่านวางบนรางถ่าน

จากนั้นจึงทำการเปิดหีบศพเพื่อให้ลูกหลานและศิษย์ได้เห็นหน้าเป็นครั้งสุดท้าย ศิษยานุศิษย์และผู้ ที่เคารพนับถือต่างผลัดเปลี่ยนกันขึ้นไปดูเป็นวาระสุดท้าย ปรากฏว่าทุกคนต่างแปลกใจเมื่อเห็นท่านเหมือนคนนอนหลับ จึงมีอีกหลายคนพยายามที่จะถ่ายรูปแต่ปรากฏว่าไม่มีใครถ่ายรูปติดเลยแม้แต่คนเดียวเมื่อเป็นเช่นนั้นหลานท่านชื่อ นายสุรเชษฐ์ เดชนุ่น จึงตรงไปกราบศพท่านเพื่อขอถ่ายรูปปรากฏว่า รูปติดชัดดี และที่น่าแปลกคือรูปที่ได้นั้นเป็นรูปพิเศษคือ เห็นท่านลืมตามอง ที่ไม่ต่างอะไรกับคนปกติและหลังจากถ่ายรูปแล้ว ปรากฏว่าไฟฟ้าในบริเวณวัดดับลง พระสงฆ์ภายในวัดจึงรีบจัดการแก้ไขแต่ ไฟก็ไม่ติด จึงทำการสอบถามเลยได้ทราบว่าไฟฟ้าดับหมดทั้งอำเภอ แม้แต่ พระตำหนักประทับแรมปากพนัง ไฟฟ้าก็ดับเช่นกันต่อมาเจ้าหน้าที่ประจำเมรุจึงนำน้ำมันก๊าดรดบนรางถ่าน เพื่อให้ประธานสงฆ์ในวันนั้นทำการถวายเพลิงคือ พระครูสุวรรณภรณ์ เจ้าคณะตำบลบ้านเนินซึ่งเป็นเจ้าอาวาส วัดทาบทอง เป็นประธานเพราะใกล้ได้เวลาฤกษ์ถวายเพลิง

แต่แล้วเหตุการณ์ เหนือธรรมชาติ ก็เกิดขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์ชนิดไม่มีใครคาดคิดเมื่อจู่ ๆ ทั้ง ลมและฝน ได้เทกระหน่ำมาอย่างหนักดูพายุทำให้สิ่งของปลิวว่อนกระจัดกระจาย โดยมีชาวบ้านหลายคนเห็นการเคลื่อนตัวของลมพายุที่เคลื่อนมาจาก แม่น้ำปากพนังด้านทิศตะวันออกของวัดแล้วเคลื่อนตัวเข้าที่เมรุ และที่แปลกกว่านั้นก็คือชาวบ้านนับพันคนที่ยังชุมนุมอยู่ในวัดต่างเห็นลมพายุมีรูปเป็น ช้าง ก็มีและเป็น เลือ ส่วนความแรงของลมพายุได้หอบเอาสายฝนตกลงมาแรงขึ้น ๆ เมื่อเห็นปรากฏการณ์เป็นเช่นนั้นชาวบ้านและศิษย์ต่างไชโยโห่ร้องดีใจ พร้อมร่วมกันตะโกนขึ้นอย่างพร้อมเพรียงว่า "ไม่เผา ๆ " เพราะพายุและฝนไม่มีทีท่าว่าจะหยุดตก

คณะกรรมการวัดจึงตัดสินใจปิดฝาโลง ชาวบ้านจึงช่วยกันหามหีบศพ หลวงพ่อบุญมี ลงจากเมรุแล้วนำไปวางไว้ในวิหารทั้งที่ไฟฟ้ายังดับอยู่ จึงได้แต่ทำการจุดเทียนพรรษาเพื่อให้แสงสว่าง ชาวบ้านที่อยู่ด้านนอกก็กรูกันเข้ามาเพื่อสักการะศพท่าน พร้อมกับพากันวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ นานาถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

คณะกรรมการวัดจึงขอให้ทุกคนนั่งสงบพร้อมทำการสวดมนต์ ระหว่างนั้นพระเถระรูปหนึ่งได้ปรารภขึ้นว่า หากหลวงพ่อดีลืมหีจริงขอให้ไฟฟ้าติด แล้วสิ่งที่น่าอัศจรรย์ก็เกิดขึ้นอีกและพอลิ้นเสียงของพระเถระรูปนั้น ไฟฟ้าพลันติดสว่างไปทั่วทั้งวัดรวมไปถึงในอำเภอด้วย ชาวบ้านจึงส่งเสียงไชโยอีกครั้งจากนั้นเมื่อทุกคนประจักษ์แล้วว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นล้วนแต่เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์จึงมีมติให้ เก็บสังขารหลวงพ่อบุญมี ไว้ในวัดต่อไปพร้อมทำการหาหีบโลงแก้วบรรจุสรีระของท่านโดย วันจันทร์ที่ ๑๓ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ เป็นวันนำสังขารท่านบรรจุลงในหีบโลงแก้วซึ่งตรงกับ วันมาฆบูชา ชาวบ้านจำนวนนับพันคนได้มาร่วมการบรรจุสังขารท่าน

หลวงพ่อบุญมี โสธัมโม เป็นชาว ต.ไสหมาก อ.เขยรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช จึงได้ร่ำเรียนที่วัดเขาเคื่อง เพราะยังไม่มีการจัดตั้งเป็นโรงเรียนท่านจึงเรียน อักษรไทย และอักษรขอม กับพ่อท่านจันทร์ อาหนูโต อดีตเจ้าอาวาส วัดเขาเคื่อง พร้อมเรียนทั้ง วิชาแพทย์แผนไทย, โหราศาสตร์, ดูดวงชะตาชีวิต, ดูกฤษณามายา ที่ได้รับการสืบทอดจาก คุณพ่อทองย้อย เปียพลัด ผู้เป็นโยมบิดาของท่านซึ่งเป็น หมอใหญ่รักษาโรคต่าง ๆ ให้กับชาวบ้านเพราะเป็นลูกศิษย์ของ พระครูอรุณธรรมโสธส (พ่อท่านซ่ง วัดวังหลุง อ.ร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช) นั่นเองโดย หลวงพ่อบุญมี ได้ทำการอุปสมบทในปี พ.ศ.๒๕๓๕ ขณะท่านอายุ ๗๕ ปี โดยมี พระครูสุวรรณภรณ์ (หนูราย ลีตปุญโญ) เจ้าคณะตำบลบ้านเนินและเจ้าอาวาส วัดเขาทอง เป็นพระอุปัชฌาย์ได้รับฉายา โสธัมโม แปลว่า ผู้รู้ธรรมอันลึกก้อง ได้รับความไว้วางใจจากคณะสงฆ์อำเภอเขยรใหญ่ให้เป็นครูสอนนันทกรรมและควบคุมสนามสอบพระปริยัติธรรมติดต่อกันหลายปีและในปี พ.ศ.๒๕๔๐ พระอธิการเลื่อน สมาจาโร เจ้าอาวาสได้มรณภาพลง

หลวงพ่อบุญมี จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสสืบต่อระหว่างนี้ท่านมักจะบำเพ็ญเพียรภาวนาอยู่เสมอ จนเป็นที่ศรัทธาของชาวบ้านทั่วไปจนกระทั่งได้มรณภาพลงเมื่อ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๔ และได้บำเพ็ญกุศลเป็นเวลา ๑๔ วัน จึงทำการฌาปนกิจแล้วเกิดเหตุอัศจรรย์ดังกล่าวขึ้น และในสมัยที่ท่านยังมีชีวิตได้สร้างมณฑลวัตถุไว้จำนวนหนึ่งและมีประสบการณ์มากมาย ปัจจุบันสังขารของท่านได้เก็บรักษาไว้ในโลงแก้วและมีผู้ศรัทธาเลื่อมใสไปกราบขอโชคลาภกันมากมาย

เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ คุณสุรเชษฐ์ เดชนุ่น ช่างทองหลวงและ พระอธิการจำลอง อัครโชโต เจ้าอาวาสรูปปัจจุบันจะทำพิธีย้ายสังขาร หลวงพ่อบุญมี ขึ้นไปประดิษฐานไว้บนมณฑปที่สร้างเสร็จพร้อมข้อมูลพระเครื่องและวัตถุมงคลของท่านที่ได้มีการจัดสร้างขึ้น ท่านพระอธิการบุญมี โสธัมโม ตำบลไสหมาก อ.เขยรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช ท่านเป็นที่เคารพศรัทธาและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวบ้านในพื้นที่ มุมประวัติพระเกจิอาจารย์

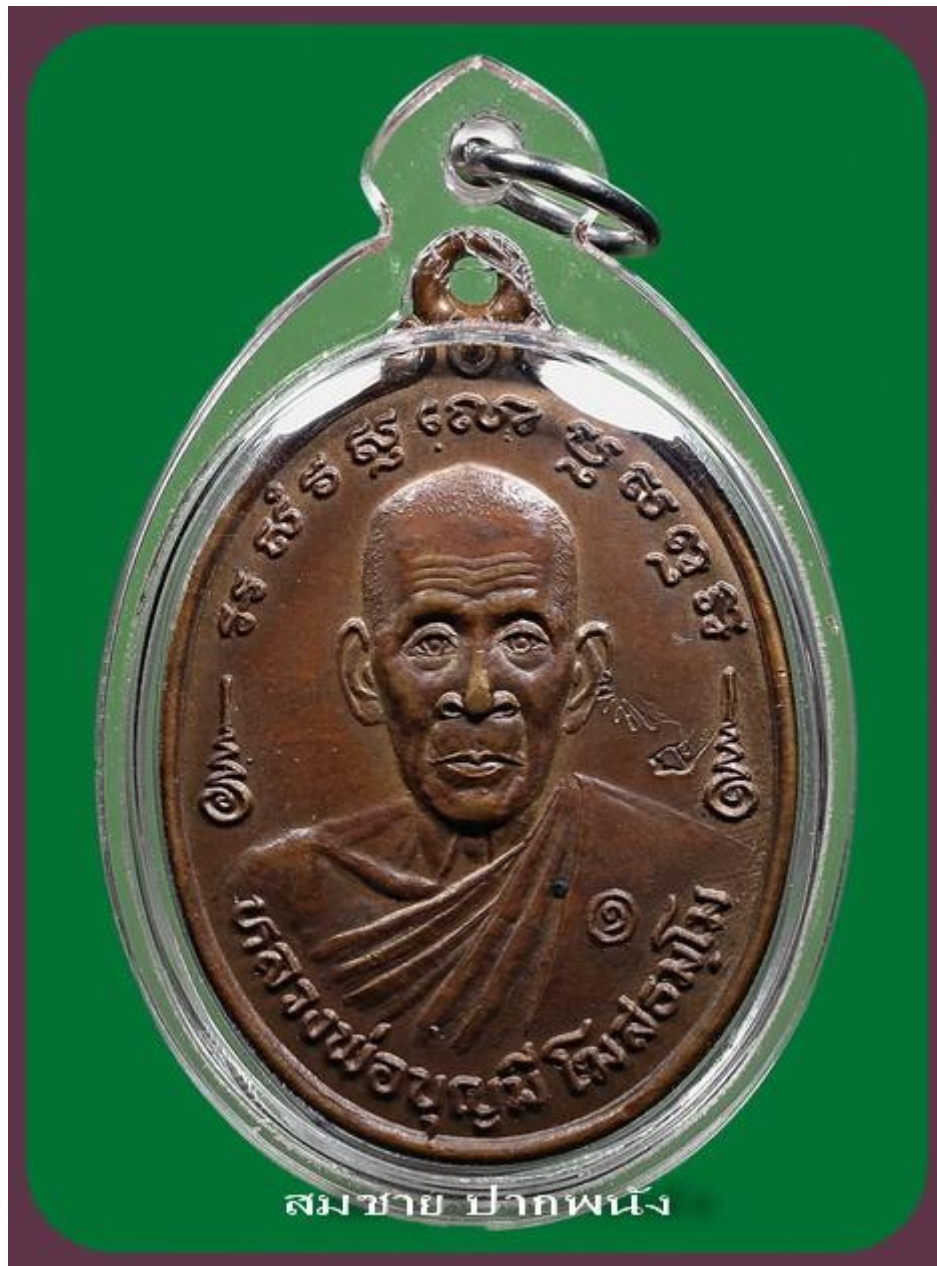
ขอขอบคุณรูปและข้อมูลจากคุณเด็กปายอม และคุณพรพระอธิการบุญมี

พระอธิการบุญมี โสธัมโม เกิดเมื่อ วันแรม 2 ค่ำ เดือน 3 ปีวอก พ.ศ.2461 ณ บ้านเกาะเคือง หมู่ที่3 ตำบลไสหมาก อ.เชียรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช วัดเกาะเคือง นั้นมีประวัติและมีตำนานกล่าวขานสัมพันธ์กับ พระนางเลือดขาว พระมเหสีของพระเจ้าศรีธรรมโศกราช ว่าตอนนำพระศพบรรจุเรือออกจากเมืองนครไปทางปากนคร แล้วมาเข้าปากน้ำปากพนัง เพื่อนำพระศพไปที่บ้านเดิมของพระนางคือ บ้านแม่เจ้าอยู่หัว เรือสำเภาเกิดอาเพศ เกิดโศกเศร้าอย่างไรไม่ทราบ และจมลงตรงทำนบน้ำหน้าวัด คนแก่ๆยุคก่อนบอกว่าเคยเห็นเสากระโดงเรือที่ทำนบน้ำหน้าวัด ปัจจุบันตอนนี้ไม่มีแล้ว

เหรียญหลวงพ่อบุญมี โสธัมโม วัดเกาะเคือง เนื้อเงิน รุ่นแรก ปี 2541

เหรียญรุ่นแรก พ่อท่านบุญมี วัดเขาเคื่อง เนื้อทองแดงผิวไฟ ดอกโค้ด

ขอขอบคุณ แหล่งข้อมูล

<http://www.thammasatu.net/forum/index.php?topic=8067.0>

<http://www.tumsrivichai.com/index.php?lay=show&ac=article&id=539919115&Ntype=5>